

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Vigesima-Tertia. De cruce Iesu, quam pro nobis ipse portavit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

omni loco passionis tecum vadat, atque omnia, quæ pateris, dolenter attendat. Tecum etiam pati & cõmori tibi ardentè concupiscat, pensans quid David de filio suo Absalon dicebat. *Quis 2. Reg. 18.* (inquit) *mihî det, ut ego moriar pro te fili mi Absalon, Absalõ fili mi?* Prævaluit in David pius affectus super interitu filij sui se persequentis: ita ut eius mortem vehementer lugeret, & pro illo morti optaret, qui suam conabatur vitam auferre: quãto magis in me prævalere debet dolor eximie compassionis, super innocente morte tua, pro me in cruce consummata? Plus me mouere debet, quòd pro me crucifixus es & mortuus, quàm si totus mundus mihi datus fuisset, & pro me expensus.

16. Moriatur ergo anima mea morte beata, & fiant nouissima mea Domino meo similia. Da Domine felicem mortis horã, & beatam tecum inuenire requiem. Felicius mihi erit tecum iam mori, quàm vna hora sine te diutius viuere. Quod si negatum fuerit, faciam quod deuotus affectus facere consuevit. Secretum petam, & ob hoc præcipuè, ut liberius plangam. Mortis tuæ Domine recordabor, & omnium vulnerum tuorum cicatrices, intimis cordis oculis, crebrius osculabor. Nemo me hodie alloquatur, nemo mihi de aliquo solatio molestus sit, nec aliquam leuitatem inuariat: quia non accipiam ab aliqua creatura consolationem, ne impediat lugere Domini mei amarissimam passionem. Recedite, recedite domestici & externi, dimittite me solũ & desolatum sedere, ut plangam paululum dilectum meum pro me crucifixum. Præ dolore deficient lachrymæ in capite meo, & nõ sit, qui abstergat, nec qui me consoletur, nisi ille quem plango. Lachrymate mecum sol & luna, & lugete mecum omnes creaturæ, quoniam occisus est Dominus noster hodie. Et dignũ est, ut omnia sint in mœrore, vbi auctor patitur nature; & omnes induant tristitiam, vbi filius Dei tantam sustinet miseriam. Non libet amplius loqui, sed tantum flere mihi libet, quia Deus meus clamans voce magna expirat. Exite, exite lachrymæ vberimæ, & vsque ad fundum excurrite. Cadit super dilecti Domini mei corpus occisum, & promeremini mihi interiorem cordis visum: ut illum merear aliquando videre gaudiosum, quem nunc plango affectuosus luctibus crucifixum. Sit mihi sepulchrum illius, locus pacis & requietionis: ut gloriosa eius resurrectio, finis doloris omnis fiat atque mœroris. Amen.

VIGESIMA-TERTIA.

De cruce Iesu, quam pro nobis ipse portauit.

Susciperunt autẽ Iesũ, & eduxerunt: & baiulãs sibi crucem, exiit in *Ioan. 19.* eum, qui dicitur Caluaria, locũ. Liber dolorosum hũc Domini

Q 4

trans-

transitum considerare, & pio mentis oculo, tam flebile hoc spectaculum intueri. Ecce innocens Iesus, graui sarcina crucis oppressus, inter duos latrones educitur, & heu ad publicum suspendium cum clamore trahitur. Amplectitur ipse contemptibile lignum, charitatis suæ brachijs: supponit ei dorsum flagellis caesum, & humerum sanctum, omnes quoque corporis sui debiles artus. Effert onus immeritum, iugum tollit insuetum: ducit illud ad locum sibi deputatum, vt gignat salutis nostræ fructum, contra æternæ mortis venenum.

2. Grande ludibrium impijs, sed sacrum mysterium fidelibus cunctis. Malis est testimonium perditionis, quia innocentem crucifigunt: bonis saluationis est signum, quia compatiuntur ei, & plangunt. Illorum risus vertetur in fletum, horum gemitus erit in gaudium. Incedit igitur mansuetus Dominus, per viam confusionis valde mansuetè. Vadit yltroneus extra portam Hierusalem, super quam fleuit in die palmarum. Fert patienter suæ suspensionis derisum, à propria gente sibi illatum. Non reclamat de iniurijs sibi factis, nec recalcitrat violenter retro stimulatus. Non conuocat Angelos in auxilium, nec amicorum requirit succursum: sed pergit indilatè, & obedit maleuolis promptè. Solus gestat onus grauissimum, solus confusionis patitur opprobriū: sed non vult solus honoris gaudium, quia cunctis in se credentibus desiderat donare passionis suæ meritum. Non retrahitur ab itinere crucis affectu matris, nec charorum impeditur fletibus. Nō inquietatur occurrentium tumultibus, nec malignantium mouetur stridoribus. Non fatigatione corporis ab incepto opere retardatur, nec scandalorum obruitur procellis. Vnus idemque constantissimè perdurat, liber & quieto corde ad supplicij tendit agonem: sicut mundi gloriam paruipendens, ita & ignominiam æqualiter ferens. Semper in æterni Patris laude persistens, nullū à sua charitate excludens: sed ardenti desiderio cupiens præceptum Patris, ab æterno dispositum adimplere: & opus humanæ restaurationis sibi iniunctum, per passionem & crucem consummare.

5. Iam in hoc præclaro exemplo demonstrat, quod prius salubriter docuit verbo. Qui vult (inquit) venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. Ecce habes præcessorem asperioris viæ, Iesum filium Dei, ducem ac præceptorem Gentibus, vt liberet eas. Sequere ergo serue fidelis Dominū: sequere discipule magistrum: imitare caput egregium fragile membrum, vt eo duce peruenias ad æternæ felicitatis regnum. Si prospera appetis & iucunda, ne formides aduersa. Sequere peccator iustum, homo Deum, creatura creatorem, exul redemptorem.

rem. Abijce timorem terrenum, indue fortitudinem; certa ut bonus miles vincendo naturam. Per crucem itur ad salutem, per poenam peruenitur ad coronam. Noli erubescere Christi ignominiam, si vis Christi contemplari faciem gloriosam. Pro te portat hanc crucem, pro te subit & crucis mortem. Dat tibi exemplum sustinendi, complanat pedibus suis asperitatis semitam: ostendit crucis ignominiam non fugiendam, sed amplexandam. Baulat humilis Iesus crucem suam pro impijs, ut sanctificet impios: patitur pro vilibus seruis dolores, ut regni sui faciat cohæredes. Quis non concupiscat iam sustinere conuitia & contemptus hominum, cum innocens Christus pertulerit ab hominibus tam graua & indigna sine culpa. Leuius namque fert miles, quod regem facere cernit. Ascendit itaque rex nobilis, rex regum, omnium Dominus, contra principem mundi bellaturus, non clypeo protectus, nec ferro munitus, sed cruce armatus & vallatus, cruce affigendus, in cruce denique pro amicis suis moriturus. Veniens igitur ad locum Caluarie cum crucis vexillo, elegit ibi nominis sui erigere titulum, & nostræ salutis operari mysterium: prænoscens locum confusio deditum, mirificis signis illustrandum, atque crucis suæ patibulum, in honorem conuertendum: in breui quoque tempore per mundum prædicandum, & à regibus & principibus terræ adorandum.

4. Est quippe crucis venerabile signum in Christiana militia, decus insigne, & super omnia armorum genera munimen singulare, atque contra diaboli sæuitiam & terrorem inexpugnabile scutum. Ibi ergo Iesus vexillifer crucis, omnium cruciferorum princeps & patronus, stetit in medio horreni foetoris; qui propter cadauera interfectorum, valde despectus fuit & immundus. Ibi mox suis expoliatur vestibus, & nudam crucem nudus ascendit, & pro crucifigentibus se exorauit. Ibi omnipotens, tanquam nullus potentie esset, in modum crucis se permisit extendi, clavis affigi, lancea perforari, & à malignis derideri. Ibi omni humano solacio priuatus, perfecte abnegationis formam & extremæ paupertatis exemplum reliquit. Ibi sacræ carnis suæ tactu lignum vitæ sacrauit: & preciosi sanguinis sui effusione, aram crucis dedicauit. Ibi omnia veteris Testamenti sacrificia, passionis suæ figuratiua consummauit, & semetipsum hostiam Patri, pro salute mundi, in odorem suauitatis obtulit. Ibi vitam suam felici agone, per obedientiam in cruce terminauit; mortem moriendo deuicit, paradisi portam aperuit: & latronem serò penitentem, secum ad gaudia promissa perduxit.

5. Quia ergo Iesus crucem suam proprijs humeris portauit, qui absque peccato fuit; porta & tu crucem tuam, quia grauiter

&

& sapè peccasti, & æternam pœnâ iustè meruisti. Videtur infir-
 mis mentibus, via crucis amara esse & grauis: sed finis eius lætus
 est & fructuosus, atque amantibus dulcis & salutaris. Nōne me-
 lius est modò, lugubrem & laboriosam ducere vitam pro Chri-
 sto & compati crucifixo; quàm post modicum corruptibilis vi-
 tæ gaudium, cum diabolo æternaliter cruciari in inferno? Tanto
 enim eris Deo acceptior, & ampliori gloria dignus in regno cæ-
 lesti; quanto pro nomine Iesu, grauiore nūc pertuleris dolores
 & labores: non respiciendo ad temporales cōsolationes, sed ad
 Christi passionem ac duras sanctorum vias, qui transferunt per-
 tribulationes multas. Trāsit velut vmbra citò omnis temporalis
 pœna & iniuria illata, sed permanet in cælo perennis mercedis
 gloria; quæ pro bona patientia in fine tibi reddetur, Christo an-
 nuente. Stude ergo viam sanctæ crucis tenere, & dolorosam ima-
 ginem crucifixi Iesu in corde portare, atque in fragili corpore
 pro posse viriliter imitari. Libenter temetipsum resigna, atque
 diuinæ voluntati omnia tua fidenter committe, qui tanta pro tua
 salute fecit & pertulit, quòd nunquam poteris ei, pro minimo
 puncto passionis suæ dignas gratias reddere, etiam si omnium
 sanctorum martyrum passiones & labores posses sustinere. Sed
 heu, quòd tam tepidè dominicam crucem sequeris: quòd non inten-
 tentius doloribus Christi compateris: quòd non feruētius illi
 seruis, & indefinenter gratias agis; qui tam charum te æstimauit,
 & præ cæteris creaturis dilexit, vt mori pro te non renueret, sed
 sua innocenti morte ab æterna morte liberaret. Fuisset enim æ-
 ternaliter condemnatus, nisi Christus pro te crucifixus fuisset &
 mortuus. Quis enim potuit pro omnibus peccatis hominum sa-
 tisfacere, nisi Iesus Christus, filius Dei, agnus immaculatus?

VIGESIMA-QUARTA.

De merito Dominicæ passionis, & dignitate sanctæ Crucis.

Galat. 6.

I. *N*os autem gloriari oportet in Cruce Domini nostri Iesu Christi, in
 quo est salus, vita, & resurrectio nostra. Hæc verba in sancta
 Ecclesia de sancta cruce leguntur & cantantur, in quibus meritū
 dominicæ passionis commendatur; quæ omnibus sacrificijs le-
 galibus, & omnibus laboribus ac virtutibus sanctorum, dignissi-
 mē præfertur. Nā in passione & cruce Christi, vera salus nostra
 & redemptio humani generis plenissimè cōstat; per quam Chri-
 stus nos redemit, & pro peccatis nostris Deo Patri satisfecit, &
 paradysum nobis deuicta morte reserauit. Hoc pater in latrone
 pendente in cruce, cui dictum est: *Hodie mecum eris in paradiso*. O
 mira

Luca 23.